

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/39/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120205092
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8120205092.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154 právne zastúpený JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37927795 proti žalovanej: G. J., B.. XX.XX.XXXX, X. P. X, XXX XX L., právne zastúpená: advokátskou kanceláriou WEBBER LEGAL, s.r.o., so sídlom Duchnovičovo námestie 1, 080 01 Prešov, IČO: 50 680 552, o zaplatenie 2.527,27 Eur s prísl, o odvolaní žalovanej voči rozsudku Okresného súdu Prešov č.k.7Csp/82/2020 - 123 zo dňa 28.04.2021 jednohlasne takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výroku I. a III. a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 297,70 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 47,70 eur, odo dňa 21. marca 2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 50 eur odo dňa 21. apríla 2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 50 eur odo dňa 21. mája 2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 50 eur odo dňa 21. júna 2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 50 eur odo dňa 21. júla 2019 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 50 eur odo dňa 21. augusta 2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcu zamieta.

III. Žalovaná má vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 71,86 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), § 7, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1, § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v čase uzatvárania zmluvy.

3. Vykonaným dokazovaním zistil, že z predloženej Notárskej zápisnice N XXXX/XXXX zo dňa 11. decembra 2017 vyplýva zlúčenie obchodných spoločností Consumer Finance Holding, a.s. so spoločnosťami Všeobecná úverová banka, a.s. a spoločnosťou VÚB leasing, a.s., ktoré sa stali jej univerzálnymi právnymi nástupcami. Medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a žalovanou bola dňa 11.08.2014 uzavretá Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 3.000 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v mesačných splátkach vo výške 87,16 eur, v počte splátok 60, fixná

ročná úroková sadzba predstavovala 27,44 %, prvá splátka bola splatná dňom 20. septembra 2014 a termín konečnej splatnosti bol určený na august 2019. Splátky boli splatné vždy do 20. dňa v mesiaci. Predžalobnou upomienkou zo dňa 27.07.2017, ktorá bola žalovanej doručená dňa 07.08.2017, bola žalovaná upozornená na nedoplatok na splátkach v celkovej výške 348,30 eur a vyzvaná, že ak do 05.09.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci máj 2017, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.09.2017 vypláva, že žalobca úver zosplatiť a vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 2.115,45 eur. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd za preukázané, že žalovaná zaplatila žalobcovi sumu 2.702,30 eur. Žalovaná vzniesla námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Mala za to, že neboli splnené podmienky v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko zosplatenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka je neplatný právny úkon pre neplatosť upozornenia podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

4. Na základe zisteného skutkového stavu dospel súd k záveru, že žalobný návrh žalobcu je v časti dôvodným. Súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že zmluva zo dňa 11.08.2014 je spotrebiteľskou zmluvou, a preto skúmal, či zmluva obsahuje obligatórne náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch účinnému ku dňu uzatvorenia zmluvy. Súd uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená v treťom štvrtroku roka 2014, a preto. Pri posudzovaní najvyššej prípustnej výšky odplaty vychádzal z hodnoty priemernej úrokovej miery v rámci druhého štvrtroku roka 2014, konkrétne za mesiac apríl. Skonštatoval, že priemerná úroková sadzba vo vzťahu k novým obchodom za obdobie apríl 2014 pre spotrebiteľské a ostatné úvery so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby od jedného do piatich rokov predstavovala 10,59 % (dvojnásobok priemernej úrokovej miery je 21,18 %), a preto zmluvne dojednanú úrokovú sadzbu je 27,44 % vyhodnotil ako neplatnú, pretože dojednaná odplata je v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Zároveň veriteľ hrubým spôsobom porušil aj svoje povinnosti vyplývajúce z ust. § 7 a § 11 ods. 2 zákona číslo 129/2010 Z.z. pri preskúmaní bonity žalovanej ako dlžníčky pri poskytovaní úveru, čo obdobne spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. V zmluve o poskytnutí najľahšej pôžičky žalovaná deklarovala čistý mesačný príjem 700 eur, mesačné finančné náklady 200 eur a iné mesačné výdavky 40 eur. Na výzvu súdu, aby žalobca ako veriteľ predložil všetky listiny, ktorými preskúmať bonitu žalovanej ako dlžníčky pri poskytovaní úveru, žalobca súdu uviedol, že občiansky preukaz nebol odcudzený a žalovaná splnila všetky podmienky pre poskytnutie úveru. K uvedenému súd uzavrel, že žalobca dôsledne neskúmal bonitu žalovanej, žalovanú ako dlžničku nevyzval o poskytnutie presných, pravdivých, úplných informácií potrebných na posúdenie jej schopnosti splácať úver o reálne dosahovanom príjme a celkovom objeme jeho výdavkov postupom podľa § 7 ods. 2 Zákona číslo 129/2010 Z.z., a preto konanie žalobcu nemožno kvalifikovať inak, ako hrubé porušenie odbornej starostlivosti pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať predmetný úver.

5. K námietke žalovanej o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, súd uviedol, že z obsahu listín vyplýva, že predžalobnou upomienkou zo dňa 27.07.2017 č. XXXXXXXX, ktorá bola žalovanej doručená dňa 04.08.2017, veriteľ upozornil žalovanú, že má nedoplatok na splátkach v celkovej výške 348,30 eur. Zároveň bola upozornená, že ak do 05.09.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci máj 2017, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Keďže žalovaná si svoju povinnosť nesplnila, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 23. septembra 2017 úver zosplatiť. Prírodný termín konečnej splatnosti v zmysle zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 11.08.2014 v článku 5 pripadá na august 2019. V tomto prípade pohľadávka bola postúpená na spoločnosť Intrum Slovakia dňom 22.10.2020, t.j. po prirodzenej splatnosti úveru. Keďže termín konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý na august 2019 a pohľadávka bola na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. postúpená v zmysle § 17 písm. b) po konečnom termíne splatnosti, t.j. dňa 22.10.2020, sú akékoľvek námietky žalovanej o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie irelevantné. Navyše, oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanej zaslané doporučené dňa 28.10.2020. Súdu bola predložená aj Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok so žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 08.10.2020. Žalobca predložil výzvu zo dňa 27.07.2017, ktorá spĺňa zákonné náležitosti pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Postúpenie pohľadávky je aj v súlade s citovaným § 17 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., keďže k postúpeniu došlo po termíne konečnej splatnosti úveru, ktorá vyplýva z uzatvorenej zmluvy.

6. Súd prijal záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného úveru, preto žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi rozdiel medzi výškou poskytnutého úveru a úhradami, ktoré poukázala žalobcovi. Žalobca žalovanej poskytol úver vo výške 3.000 eur pri počte splátok 60. Žalovaná je tak povinná uhrádzať splátky žalobcovi vo výške 50 eur (3.000 / 60). Žalovaná zaplatila sumu 2.702,30 eur, čo vydelením výšky mesačnej splátky 50 eur má súd za to, že zaplatila 54 splátok a čiastočne aj splátku č. 55. Žalovaná

má tak zaplatené splátky za obdobie od 20.09.2014 do februára 2019 a čiastočne aj splátku za obdobie marec 2019 vo výške 2,30 eur. Za marec 2019 je žalovaná povinná žalobcovi zaplatiť splátku vo výške 47,70 eur. Od mesiaca apríl až do augusta 2019, kedy nastala prirodzená splatnosť úveru, t.j. 5 x 50 eur, spolu sumu 250 eur. Dlžná suma, ktorú je žalovaná povinná žalobcovi zaplatiť, predstavuje sumu 297,70 eur (250 + 47,70 eur). Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Žalobcovi patria vo vzťahu k žalovanej úroky z omeškania z každej splátky osobitne odo dňa nasledujúceho od jej splatnosti. Splátky boli splatné k 20. dňu v mesiaci, preto má žalobca nárok na úroky z omeškania od 21. dňa toho - ktorého mesiaca. V prevyšujúcej časti, s poukazom na prijatý právny záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru, žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd priznal žalobcovi jednotlivé splátky splatné za obdobie marec 2019 až august 2019. Keďže nárok žalobcu v tejto časti premlčaný nie je, námietku premlčania vznesenú žalovanou vyhodnotil ako nedôvodnú.

7. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 CSP. Žalovaná mala úspech v rozsahu 85,93 %, jej neúspech predstavoval 14,07 %. Z tohto dôvodu jej súd vo vzťahu k žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 71,86 %, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením podľa § 262 CSP.

8. Proti výroku I. a III. rozsudku podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. a) a b) CSP. Uviedla, že porušenie práva na spravodlivý proces vidí v tom, že na pojednávaní dňa 28.04.2021 súd predložil právnenému zástupcovi žalovaného na oboznámenie sa vyjadrenie žalobcu s prílohami, na čo právny zástupca žiadal súd o odročenie pojednávania, aby mohol s uvedeným podaním oboznámiť žalovanú a tiež z dôvodov nezachovania lehoty na prípravu na pojednávanie. Súd tejto námietke nevyhoviel a žiadal, aby sa právna zástupca k tomuto podaniu vyjadril priamo na pojednávaní bez toho, aby mal dostatočný čas na prípravu na pojednávanie, pričom neskôr tieto dôkazy boli použité proti žalovanej, ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku v bode 32. Nesprávne právne posúdenie vecí, ktoré považuje za arbitrárne a nemajúce oporu v platnom práve, sa má týkať posúdenia otázky aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Súd za upozornenie podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách považoval výzvu zo dňa 27.07.2017, doručenú žalovanej dňa 04.08.2017. Žalobca v konaní nepoprel, že by konal podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, a napriek tomu súd vyhodnotil dôkazy, ktoré vyplývali zo spisu v prospech žalobcu. Súd svojím postupom tak zhoršil právnu situáciu žalovaného ako spotrebiteľa a takéto ex offio vykonanie dôkazov preto odvolateľka považuje za v rozpore s ust. § 295 CSP. Súd výzve zo dňa 27.07.2017 pripísal „futurespektívne“ účinky, aj keď v námietke aktívnej legitímácie žalovaná uviedla, že pôvodný žalobca (spoločnosť VÚB, a.s.) je v zmysle podanej žaloby právny nástupcom spoločnosti Consumer finance holding, a.s., ktorá zanikla, pričom nástupcom žalovanej pohľadávky bola spoločnosť VÚB, a.s. s účinnosťou od 01.01.2018. Napriek tomu súd vyjadril nesprávny až arbitrárny právny názor, že právny predchodca žalobcu, ktorý nebol bankou, v liste zo dňa 27.07.2017 prejavil vôľu podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Uvedený záver súdu je nesprávny, nakoľko žalovanej po prvýkrát vzniklo právo byť informovaná podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách až dňa 01.01.2018, a žiadne upozornenie v zmysle tohto ustanovenia nebolo po tomto dátume žalovanej doručené. Pôvodný veriteľ prejavil v liste zo dňa 27.07.2017 vôľu podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda ním upozornil spotrebiteľa na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Súd dospel k záveru, že pôvodný veriteľ nebol oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť, napriek tomu nesprávne vychádzal z predpokladu, že právny úkon podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. list zo dňa 27.07.2017, je platným právny úkonom. Keďže žalobcovi nepatrí aktívna vecná legitímácia, žalovaná navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a žalobu zamietol.

9. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu považuje za vecne správne. Súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s právnou aj skutkovou stránkou veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a s jeho rozhodnutím sa v plnej miere stotožnil. Žalovanou tvrdené skutočnosti o nevyjadrení sa žalobcu k vznesenej námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie z dôvodu nesplnenia povinnosti uvedenej v ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách s nezakladajú na pravde. Žalobca sa podaním zo dňa 22.04.2021 vyjadril k splneniu si povinnosti v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Vzhľadom na uvedené žalobca už v konaní pred súdom prvej inštancie riadne preukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

10. Žalovaná v replike uviedla, že podanie zo dňa 22.04.2021, ktorým sa žalobca vyjadril k splneniu si povinnosti v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, nebolo jej súdom doručené, preto ponecháva na úvahe súdu, či žalobca uniesol bremeno tvrdenia. Napriek tomu má za to, že zosplatňujúca výzva je absolútne neplatný právny úkon, ktorý tak nemohol spôsobiť žiadne právne účinky. Ak súd má za to, že je to platný právny úkon, prejavom jeho vôle bolo vyhlásiť predčasnú splatnosť spotrebiteľského úveru, nie upozorniť spotrebiteľa na to, že ak bude v omeškaní svojho dlhu viac ako 90 dní, pôvodný veriteľ ako banka bude môcť postúpiť pohľadávku zo spotrebiteľského úveru na tretiu osobu. Preto v celom rozsahu trvá na obsahu podaného odvolania.

11. Žalobca v duplike odkázal na svoje predchádzajúce vyjadrenia, v ktorých sa vyjadrili k splneniu povinnosti v zmysle ust. § 92 ods. 8 o bankách. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

12. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

13. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom I. a III. výroku dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné, nakoľko rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, a preto je jeho rozhodnutie vecne nesprávne.

14. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu ide vtedy, ak súd nepoužije správny predpis, alebo ak síce aplikoval správny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. V prejednávanej veci ide o spotrebiteľský vzťah vyplývajúci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 11.08.2014 medzi žalovanou ako dlžníčkou a právnym predchodcom žalobcu, Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej len „CFH, a.s.“), ako veriteľom na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 3.000 eur. Predžalobnou upomienkou zo dňa 27.07.2017 bola žalovaná vyzvaná na úhradu splátky splatnej v mesiaci máj 2017 s upozornením na možnosť zosplatnenia úveru. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.09.2017 spoločnosť CFH, a.s. predmetný úver zosplatnil a z prehľadu splátok a úhrad žalovanej (č. I. 18 spisu) vyplýva, že ku dňu podania žaloby žalovaná uhradila sumu 2.702,30 eur. Oznámením zo dňa 28.10.2020 (č.l. 62) právny predchodca žalobcu, Všeobecná úverová banka, a.s., žalovanej oznámila postúpenie pohľadávky z predmetnej Zmluvy k 22.10.2020. Súd prvej inštancie vyhodnotil predmetný úver ako bezúročný a bez poplatkov, a preto zaviazal žalovanú na zaplatenie rozdielu poskytnutého úveru vo výške 3.000 eur po odpočítaní úhrad žalovanej ku dňu podania žaloby vo výške 2.702,30 eur, teda k zaplateniu sumy 297,70 eur s príslušenstvom.

16. V odvolaní žalovaná namietala aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu z dôvodu jej nesprávneho právneho posúdenia súdom prvej inštancie, ktorý túto odvodzoval z ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom žalovanej, že na spoločnosť CFH, a.s. nemožno aplikovať zákon o bankách, nakoľko spoločnosť CFH, a.s. nebola v čase postúpenia pohľadávky bankou. Ako vyplýva zo spisu, konkrétne, z notárskej zápisnice (č.l. 6), až dňa 11.12.2017 bol uzatvorený projekt zlúčenia medzi spoločnosťou CFH, a.s., Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a VÚB Leasing, a.s., čo znamená, že v čase zosplatnenia (september 2017) žalobca bankou nebol.

17. Splnenie podmienok pre zosplatnenie bolo preto potrebné posúdiť nie podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ale podľa ust. § 565 OZ, ako aj v ust. § 53 ods. 9 OZ.

18. Ust. § 53 ods. 9 OZ dopĺňa, spresňuje ďalšie kumulatívne zákonné podmienky umožňujúce právo veriteľa žiadať dlžníka - spotrebiteľa o zaplatenie celej pohľadávky, pozostávajúcej z oddialenia výkonu tohto práva veriteľa a súčasne jeho pozitívneho konania smerujúceho k včasnému upozorneniu na uplatnenie svojho práva podľa § 565 OZ výzvou. V poradí prvá z kumulatívnych zákonných podmienok

§ 53 ods. 9 OZ ustanovuje, že právo na jednorazové splatenie pohľadávky bude mať veriteľ najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Keďže ust. § 53 ods. 9 OZ má predstavovať výhodnejší právny režim oproti všeobecnej norme § 565 OZ, je potrebné ustáliť, že právo podľa ods. 9 môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ je teda podmienená aj tým, aby veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil veriteľa na to, že toto právo využije. Súd má ex offo povinnosť skúmať v spotrebiteľskej zmluve, či dodávateľovi vzniklo právo na predčasné zosplatenie úveru, pôžičky, teda či bolo predčasné zosplatenie úveru v zmluve dohodnuté, ako aj to, či bolo dohodnuté platne. Je povinnosťou súdu teda skúmať, či boli splnené podmienky na predčasné zosplatenie úveru. Ust. § 53 ods. 9 OZ zároveň neupravuje lehotu, v ktorej musí veriteľ uplatniť (žiadať) právo na predčasné zosplatenie úveru najneskôr. Veriteľ je však časovo limitovaný využitím práva na zosplatenie, ktoré musí uplatniť podľa § 565 OZ, najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a omeškanie s ňou trvá, pre ktorú k zosplateniu došlo. Do splatnosti tejto splátky, ktorá bezprostredne nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace, musí veriteľ právo na zosplatenie uplatniť, využiť, inak jeho právo zaniká. Pokiaľ veriteľ svoje právo zosplatiť úver nevyužije, nedochádza k splatnosti celého úveru, ale platí pôvodné dojednanie strán, že dlh bude platený v splátkach.

19. Odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie sa síce zaoberal aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu, ktorému bola pohľadávka postúpená právnym predchodcom, avšak neskúmal vôbec otázku zosplatenia predmetného úveru podľa § 53 ods. 9 OZ, ale podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý v tomto prípade súd nesprávne aplikoval vzhľadom na vyššie uvedený záver o nebankovej povahe právneho predchodcu žalobcu, spoločnosti CFH, a.s.

20. Keďže sa súd prvej inštancie nezaoberal otázkou zosplatenia predmetného úveru v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka, je jeho rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení veci.

21. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

22. Úlohou súdu prvej inštancie bude následne sa zaoberať otázkou, či boli splnené podmienky pre zosplatenie úveru podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, teda či výzva na zaplatenie, ale aj oznámenie o predčasnej splatnosti úveru boli žalovanej aj riadne doručené. Zosplatenie úveru je síce jednostranným právnym úkonom veriteľa, ale to, že k zosplateniu úveru došlo, musí veriteľ spotrebiteľovi oznámiť. Dôkazné bremeno na preukázanie doručenia oznámenia o predčasnej splatnosti úveru zaťažuje žalobcu. Zároveň bude potrebné posúdiť relevantné právne otázky týkajúce sa platnosti postúpenia pohľadávky a len v prípade, ak súd dospeje k záveru, že v konaní je daná aktívna vecná legitimitácia žalobcu, pristúpi ku skúmaniu, či zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 11.08.2014 uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.. Súd prvej inštancie následne svoje závery odôvodní v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP tak, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé.

23. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

24. Odvolaním nenapadnutý II. výrok rozsudku zostal v zmysle ust. § 367 ods. 2 CSP nedotknutý.

25. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).